

УДК 336.717.8

ББК 65.2621

*Коваленко В.В.*

**ВПЛИВ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ НА ФІНАНСОВУ СТАБІЛЬНІСТЬ  
БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ**

Одеський національний економічний університет,  
Міністерство освіти і науки України,  
кафедра банківської справи,  
65026, м. Одеса, вул. Преображенська, 8,  
тел.: 0958480729,  
e-mail: kovalenko-6868@mail.ru

**Анотація.** Обґрунтовано, що наявність в економіці будь-якої країни значних обсягів іноземного капіталу є ознакою макроекономічної стабільності, високого рівня довіри інвесторів до законодавчої і виконавчої влади.

У статті розглянуто основні положення присутності іноземного капіталу у вітчизняній банківській системі. Проведено аналіз основних показників ефективності діяльності банків з іноземним капіталом. Визначені основні переваги та недоліки присутності іноземного капіталу.

Стаття присвячена аналізу системних причин та факторів, що визначають подальший розвиток тенденцій на вітчизняному банківському ринку у зв'язку з присутністю іноземного капіталу. Узагальнено чинники, що зумовлюють активізацію процесу виведення іноземного капіталу з банківського сектору України.

Обґрунтовано основні напрямки ефективності присутності банків з іноземним капіталом у вітчизняній банківській системі.

**Ключові слова:** банківська система, іноземний капітал, фінансова стабільність, банки з іноземним капіталом.

*Kovalenko V.V.*

**INFLUENCE OF FOREIGN CAPITAL ON FINANCIAL STABILITY OF  
BANKING SYSTEM**

Odesa national economic university,  
Ministry of Education and Science of Ukraine,  
Department of Banking Business,  
Preobrazhenska str.8, Odesa,  
65026, Ukraine,  
tel.: 0958480729,  
e-mail: kovalenko-6868@mail.ru

**Annotation.** Reasonably, that a presence in the economy of any country of considerable volumes of foreign capital is the sign of macroeconomic stability, high level trust of investors to legislative and executive power.

In the article the substantive provisions presence of foreign capital are considered in the home banking system. The analysis of basic indexes of efficiency activity of banks is conducted with a foreign capital. Basic advantages and lacks of presence of foreign capital are certain.

The article is sanctified to the analysis of system reasons and factors which determine further development of tendencies at the national banking in connection with the presence of foreign capital. Factors which predetermine activation of process of leadingout of foreign capital from the bank sector of Ukraine are generalized.

Basic directions of efficiency of presence of banks are reasonable with a foreign capital in the home banking system.

**Keywords:** banking system, foreign capital, financial stability, foreign capital of bank.

**Вступ.** Наявність в економіці будь-якої країни значних обсягів іноземного капіталу є ознакою макроекономічної стабільності, високого рівня довіри інвесторів до законодавчої і виконавчої влади. Перш за все, це стосується не короткотермінових та спекулятивних інвестицій, а довгострокових й переважно прямих інвестицій. При цьому слід зазначити, що зменшення порівняно з минулими періодами або уповільнення темпів зростання іноземних інвестицій є прямою ознакою нестабільності та недовіри до країни.

Стратегія розвитку банківської системи повинна спрямовуватися на посилення можливостей банків щодо акумулювання заощаджень і перетворення їх на інвестиції. Стан банківської системи (рівень капіталізації, обсяг кредитів, відсоткова ставка, частка довгострокових кредитів, якість послуг) зумовлює кредитний потенціал банків, оптимальність розрахунків, можливості активізації фондових операцій, обсяг інвестицій.

Як свідчить світовий досвід будь-яка країна не може досягти економічної стабільності в умовах ізоляції від світової економічної системи. Саме взаємопроникнення окремих національних економік через механізм іноземних інвестицій, створення спільних транснаціональних корпорацій і є основою глобалізації світової економіки.

Подальший розвиток банківської системи України значною мірою буде пов'язаний з глобалізаційними процесами, що відбуваються у світовій економіці. У зв'язку з цим дослідження проблеми доступу іноземного капіталу в банківську систему України, його вплив на рівень її фінансової стабільності набуває особливої актуальності.

Прихильники політики припливу іноземного капіталу вважають, що присутність іноземних банків буде позитивним фактором для розвитку банківської системи, оскільки підвищить рівень конкуренції, забезпечить надходження інвестицій, поліпшить обслуговування економіки України. Однак результати впливу іноземних банків на українську економіку і банківську систему недостатньо досліджені.

Слід зазначити, що проблемі припливу іноземного капіталу в банківську систему України приділяють увагу багато вітчизняних економістів та практиків. Вагомий внесок у розв'язання цієї проблеми зробили О. Балануца [1], О. Барановський [2], О. Дзюблюк [3], М. Ігнатенко [4], В. Міщенко [5], С. Моїсєєв [6], А. Росинский [7] та інші. Незважаючи на те, що існують дослідження щодо проблеми припливу іноземного банківського капіталу у вітчизняну банківську систему, наукові та практичні пошуки у даному напрямку доцільно продовжувати.

**Постановка завдання.** Визначення основних переваг та недоліків та вплив присутності іноземного капіталу на фінансову стабільність вітчизняної банківської системи.

**Результати.** Чинне законодавство дає можливість створювати в Україні банки із 100 %-ним іноземним капіталом, але з обов'язковою вимогою, що це мають бути дочірні банки, які діють у правовому полі України. Створення філій іноземних банків, які не є самостійними юридичними особами, а лише структурними підрозділами головних банків, які знаходяться за кордоном і діяльність яких регулюється іноземним законодавством, може підірвати фінансову безпеку банківської системи.

Географічна експансія та консолідація банків вийшли далеко за межі окремих країн і охопили весь світ. Банки стають потужними фінансовими конгломератами, які є новим типом трансформованих, сфокусованих і регенерованих універсальних банків.

В останні роки банківська система України зіткнулася з рядом проблем, однією з яких є неспроможність українських банківських установ конкурувати з іноземними.

Таке становище також поглиблюють процеси глобалізації, які здійснюють безпосередній вплив на банківську систему України.

Фінансова криза на міжнародному ринку та економічна нестабільність в Україні визначили для банківських установ нове операційне середовище. Довгострокові інвестиції користуються серед населення меншим попитом, що негативно впливає на економічну діяльність підприємств. Наслідком цього може бути зростання простроченої заборгованості у кредитному портфелі банків.

Сучасна криза значно розширилася через фінансову глобалізацію, яка прискорила рух спекулятивного іноземного капіталу, посиливши вплив на економіку зовнішніх чинників. При цьому спекулятивний капітал практично не реалізується в економіці, оскільки функціонально проявляється через вкладення в короткострокові активи.

Слід зазначити, що до значного подорожчання кредитних ресурсів у національній валюті призводить активне використання грошової маси, що означає довгострокове кредитування урядів країн-емітентів. Зазначене впливає на економічне зростання їх економік, підвищення конкурентоспроможності і відповідно зниження економічного потенціалу вітчизняної економіки. З цього приводу слід відмітити, що ставлення до валюти країни-емітента та країни-реципієнта відрізняються. Тому функціонування грошових систем різних країн є неоднозначним. У світовій практиці виділяють три групи країн щодо використання іноземної валюти у національній економіці [8].

До першої групи належать країни з офіційним використанням іноземної валюти. У Панамі, Еквадорі, Сальвадорі, Пуерто-Ріко як внутрішню грошову одиницю використовують долар США, в Андоррі, Ватикані, Чорногорії, Монако – євро, на північному Кіпрі – турецьку ліру, у Гренландії – датську крону.

Друга група країн напівофіційно використовує валюту, емітовану в інших країнах: у Співдружності Багамських островів – це багамський долар і долар США, Брунеї – брунейський і сингапурський долари, Таджикистані – російський і таджицький рублі.

Третю групу становлять країни, в яких практикується використання іноземної валюти. Зазвичай, вона не виконує функції обігу і використовується іноді як міра вартості, для заощаджень, як засіб платежу в екстремальних випадках (у тіньовій частині економіки, за умови великих сум платежів).

Відповідно до Закону України «Про Національний банк України» [9], єдиною офіційною грошовою одиницею на території України є гривня, проте кількість валютних депозитів і кредитів (офіційна доларизація економіки) щороку змінюється (табл.1).

У 2013 році рівень фінансової доларизації зменшився до 27,1 % порівняно з 32,4 % у 2012 р. Зменшення рівня фінансової доларизації викликано тим, що попит на іноземну валюту у 2013 р. на ринку готівкових продажів значно скоротився. Так, у 2013 р. обсяг продажу валюти банками становив 19209, 5 млн. дол. США порівняно з 25209, 5 млн. дол. США у 2012 р.

Зменшенню попиту на іноземну валюту також сприяли високі процентні ставки за депозитами в національній валюті. Зокрема, якщо темпи зростання процентних ставок в національній валюті у 2013 р. становили 25,8 %, то в іноземній – мінус 0,2 %.

Таблиця 1

**Динаміка обсягів депозитів та рівня доларизації в Україні  
за період 2007–2013 рр. (складено автором за матеріалами [10, с. 11])**

Показники	Роки						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Депозити, залучені депозитними корпораціями, млрд грн.	283,9	359,7	334,9	413,8	491,7	534,2	666,0
Темп приросту, %	52,7	26,7	-6,9	23,6	18,8	9,2	24,7
у тому числі:							
у національній валюті, млрд грн.	192,3	201,8	173,0	239,9	280,4	298,7	420,9
темп приросту, %	67,0	5,0	-14,2	38,6	16,9	6,3	40,9
в іноземних валютах, млрд грн.	91,6	157,9	161,9	173,9	211,3	235,6	245,1
темп приросту, %	29,3	72,4	2,5	7,5	21,5	13,2	4,0
Рівень доларизації (депозити в іноземних валютах/М2), %	23,4	30,8	33,4	28,8	31,0	32,4	27,1
Темп приросту, %	-14,3	31,6	8,4	-13,7	7,6	4,5	-16,4

Проаналізувавши ситуацію, що склалася в Україні відносно рівня доларизації, можна виділити основні причини її зростання: нестабільний рівень реальної доходності гривневих фінансових інструментів порівняно з доходом фінансових активів, деномінованих в іноземній валюті; більш стабільні процентні ставки за кредитами й депозитами в іноземній валюті; прискорена лібералізація валютного регулювання, що розширює можливості доступу до ринку позик в іноземній валюті і дозволяє розміщувати цінні папери на міжнародних ринках капіталу; недостатня ліквідність національного валютного ринку; низький рівень розвитку ринку фінансових інструментів; високі ризики ліквідності і низький рівень довіри до національної валюти; долар США використовується в Україні як міра вартості, незважаючи на досить стабільний за останні роки валютний курс національної грошової одиниці.

За даними Національного банку України, за станом на 01.01.2015 на території України зареєстровано 165 банків у порівнянні зі 176 на 01.01.2011. При цьому слід зазначити, що питома вага іноземного капіталу знизилася з 40,6 % до 32,2 % відповідно (табл. 2).

Таблиця 2

**Структура банків України станом на 01.01.2011 по 01.01.2015 (складено автором за матеріалами [11])**

№	Показники	Дата на:				
		01.01.2011	01.01.2012	01.01.2013	01.01.2014	01.01.2015
1.	Кількість банків, які мають ліцензію	176	176	176	180	165
1.1	з них: з іноземним капіталом	55	53	53	49	51
1.1.1	у т.ч. зі 100% іноземним капіталом	20	22	22	19	19
2.	Частка іноземного капіталу у статутному капіталі банків, %	40,6	41,9	39,5	34,0	32,2

Аналізуючи дані таблиці 2 слід зазначити, що протягом останніх років спостерігалося зменшення питомої ваги іноземного капіталу в банківській системі України. Це свідчить про вихід іноземних інвесторів з українського ринку та досягнення його рівня до межі 2008 року.

Зокрема з українського ринку протягом останніх років вийшла низка іноземних інвесторів, які мали частку в банках України, серед яких: Байєрише Ландесбанк (Bayerische Landesbank, Німеччина), Кредит-Європа банк (Credit Europe Bank, Нідерланди), Фольксбанк (Volksbank, Австрія), СЕБ-банк (SEB Bank, Швеція), Банк “Форум” (Bank Forum, Німеччина), “Сосьєте Женераль” (Societe Generale, Франція), Ерсте банк (Erste Bank, Австрія), Астра-банк (Astra Bank, Греція), Хоум-кредит-банк (Home Credit Bank, Чехія), Дрезднер-банк (Dresdner Bank, Німеччина), “Пекао” (Pecao, Польща), Правекс-банк (Intesa Sanpaolo, Італія) та інші. Європейські банки йдуть не тільки шляхом продажу, а й шляхом скорочення або закриття ризикованих ринкових позицій, виведення коштів для погашення заборгованості перед материнськими банками (табл. 3).

Таблиця 3

**Банки-лідери з виведення коштів шляхом погашення заборгованості перед материнськими банками (складено автором за матеріалами [12])**

Банк	На 01.01.2013 р.,	На 01.10.2013 р., млрд. грн.	Зміна, млрд. грн.
ВТБ-Банк	12,1	7,8	-4,3
Райффайзен банк «Аваль»	9,0	5,0	-4,0
ОТП-банк	5,7	3,2	-2,5
ФКБ-банк	2,3	0,0	-2,3
Укрсоцбанк	10,2	8,1	-2,1
ІНГ-банк Україна	4,7	2,6	-2,1
Омега-банк (Сведбанк)	1,7	0,0	-1,7
Кредитпромбанк	0,9	0,2	-0,7
Універсал-банк	0,5	0,0	-0,5
Промінвестбанк	15,9	15,6	-0,3
По банківській системі	113,1	103,8	-9,4

Аналізуючи умови входження та виходу окремих іноземних банків із ринку України (табл. 3), можемо зробити висновок, що перспективність подальшої їхньої присутності у вітчизняному банківському секторі визначалася насамперед такими мотивами входження на ринок України: добудова і формування східноєвропейської регіональної філіальної структури, що абсолютно відповідало сценарію інтеграційного розвитку країни; ставка на недостатню глибину ринку банківських послуг в умовах недосконалої конкуренції, перспективи збільшення обсягів роздрібного кредитування за рахунок підтримки материнських структур в умовах над-прибуткових ставок та мінімальних валютних ризиків. Домінування другого мотиву в стратегії окремих іноземних банків та наступна зміна тенденцій ринкової кон'юнктури зумовили масштабний вплив капіталу з банківської системи України.

Проблеми діяльності банків з іноземним капіталом у вітчизняному банківському секторі спричинені наступними чинниками: відсутності в найближчій перспективі суттєвих передумов для поліпшення ділового клімату в Україні (негативні тенденції щодо зростання економіки, очікування девальвації національної валюти); запровадження змін на законодавчому рівні щодо заборони кредитування населення у валюті; неякісного кредитного портфеля: традиційно висока для вітчизняного

банківського ринку частка негативно класифікованих активів та недостатньо прозора система їхнього моніторингу й ідентифікації (за оцінками Фітч (Fitch) та Стендерд енд Пурс (Standard & Poor's) частка негативно класифікованих активів у балансах українських банків суттєво занижена) [13]; непрозорої судової системи та відсутності інституту захисту прав кредиторів; складної посткризової ситуації у євроні та впровадження підвищених вимог щодо достатності капіталу європейських банківських груп у рамках виконання положень Базеля III; поступової трансформації бізнес-моделей європейських банків у контексті оптимізації (скорочення) географічної присутності в окремих регіонах Східної, Центральної та Південно-Східної Європи і більш зваженої політики щодо інвестування до обраних опорних ринків.

При дослідженні ефективності присутності іноземного капіталу доцільно проводити оцінку ризиків для фінансової безпеки вітчизняної банківської системи. Визначення ризиків присутності іноземного капіталу потрібно проводити на основі таких критеріальних ознак: функціональний рівень прояву наслідків дії ризиків; сегмент захоплення ринку банківських послуг; стратегія проникнення іноземного капіталу у банківську систему; середовище виникнення ризиків; стадії проникнення іноземного капіталу у банківську систему; ієрархічна структура впливу ризиків на розвиток країни (рис. 1).

При збереженні негативних економічних процесів у країні, слабкому операційному середовищі, а також нестабільній грошово-кредитній та валютній політиці привабливість вітчизняної банківської системи буде залишатися на низькому рівні внаслідок локальних та глобальних ризиків. Зазначений факт може призвести до відмови у підтримці західними материнськими структурами дочірніх підрозділів в Україні, які частково є збитковими та недокапіталізованими.

Досвід багатьох держав з перехідною економікою, в яких акцент був поставлений на зовнішніх інвестиціях, свідчить, що банківські системи цих країн майже повністю складаються з великих міжнародних банків. За таких умов банки з іноземним капіталом здійснюють вирішальний вплив на характер та пріоритети економічного розвитку цих держав, контролювати найбільш ефективні сфери діяльності. При цьому такі банки мають специфічні стратегічні пріоритети, які часто не співпадають з національними інтересами.

Більше того, рішення про умови надання кредитів можуть прийматися з урахуванням міжнародних клієнтів чи акціонерів материнського банку, що може означати відмову у фінансуванні пріоритетних галузей економіки. Така схема розвитку банківської системи призведе до порушення цілісності економічних інтересів держави, суттєво загальмує розвиток національного виробництва, перш за все малого та середнього бізнесу. Наслідок – зростання безробіття та інших соціальних проблем, з якими протягом останніх років зіштовхуються країни Східної Європи, зокрема Польща. Для збереження економічного суверенітету країни доцільно було б запровадити систему державного регулювання присутності іноземного капіталу в сукупному капіталі банківської системи.

**Висновки.** Отже, можна зробити висновок про те, що між фінансовою стабільністю та ефективністю присутності іноземного капіталу у вітчизняній банківській системі існує тісний взаємозв'язок, який має прояв через визначення цілей прибуткової та стабільної банківської діяльності; забезпечення захисту інтересів вкладників; створення системи захисту від загроз, які постають перед банківською системою.

Запотрібне, слід вирішити питання щодо зменшення залежності від іноземних валют та стабілізації курсу гривні. Зазначене можна досягти шляхом введення заборони на будь-які коментарі щодо валютного курсу всім окрім керівництва Національного банку України; банки, асоціації банків та інші фахівці ринку можуть давати експертну

оцінку лише методам регулювання валютного ринку; запровадити операції СВОП через НБУ чи біржу; надавати кредити у іноземній валюті лише юридичним особам, що отримують валютну виручку та ведуть розрахунки за зовнішньо економічною діяльністю; обмежити гривневу масу на коррахунках банків; запровадити жорсткий контроль цільового використання валюти під ЗЕД та сплату по факту надходження товару чи виконання послуг; здійснювати жорсткий контроль за виведенням валютних коштів за іншими контрактами, у т.ч. через цінні папери; обмежити вартість знову залучених валютних депозитів на рівні 6 % у доларах США, 4 % у Євро; ввести норму обов'язкового зарахування придбаної готівкової валюти на депозитний валютний рахунок банку терміном на 3 місяці.

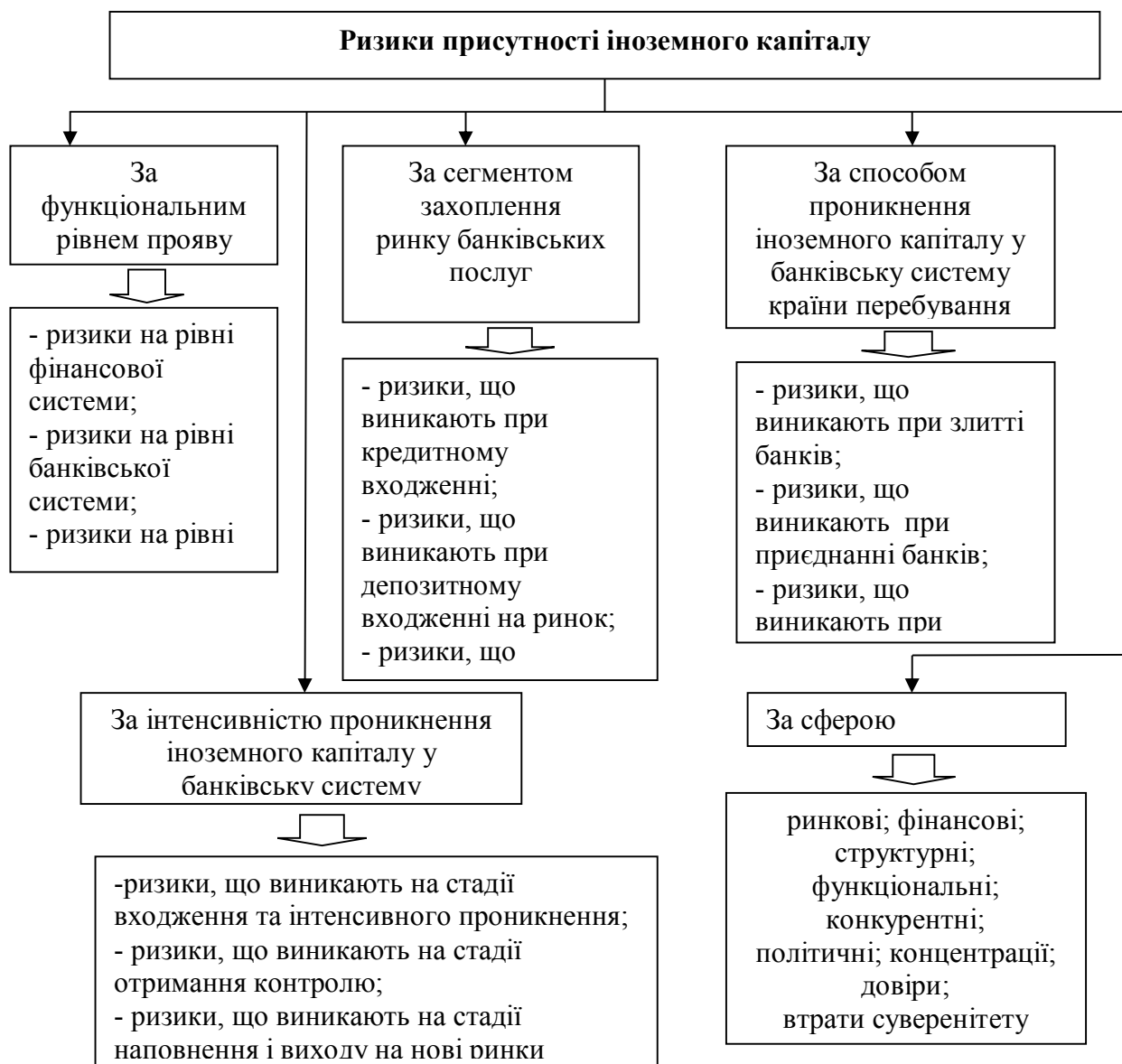


Рис. 1. Класифікація ризиків присутності іноземного капіталу у банківській системі України [14, с. 53]

Для розширення сфери впливу іноземного банківського капіталу необхідно уникати його надмірної концентрації та монополізації на одному із сегментів ринку банківських послуг; забезпечувати належний рівень прозорості джерел зовнішнього

інвестування; стимулювати не тільки приплив іноземних коштів у вітчизняну банківську систему, а й запозичувати передовий досвід, передусім новітній менеджмент і технології ведення банківського бізнесу, нових послуг і продуктів, програмного забезпечення, що заохочувало б вітчизняні банки до підвищення рівня обслуговування власної клієнтури.

Для забезпечення фінансової стабільності банківської системи України від необґрунтованого припливу іноземного капіталу необхідно вирішити такі питання: запровадити систему управління грошовими потоками, сконцентрувавши їх у провідних банках на пріоритетних напрямках розвитку держави; законодавчо захистити українські банки, які кредитують пріоритетні напрямки економіки; розробити механізм захисту інтересів вкладників банків з іноземним капіталом; удосконалити процедуру нагляду та регулювання діяльності банків з іноземним капіталом; з метою захисту національної банківської системи приділяти більше уваги підвищенню її конкурентоспроможності, а саме: сформувати державну політику розвитку і підтримки національних банків; банкам створити власну стратегію реформування та змін у менеджменті; створити умови для надходження національних інвестицій до капіталу банків на основі сприяння легалізації некримінальних капіталів, виходу акцій банків на фондовий ринок, законодавчо забезпечити правовий захист міноритарних акціонерів; уряду більше уваги приділяти роботі з підвищення суверенного рейтингу України; розробити стратегію встановлення певних обмежень щодо діяльності банків з іноземним капіталом на найближчі п'ять років з метою уникнення відтоку капіталу за кордон при появі кризових явищ; використання принципу взаємності функціонування банків з іноземним капіталом на території України.

1. Балануца О. О. Проблеми та шляхи розвитку державного і недержавного гарантування іноземних інвестицій в Україні / О. О. Балануца // Формування ринкових відносин в Україні. – 2008. – № 9. – С. 65–70.
2. Барановський О.І. Іноземний капітал на ринках банківських послуг України, Росії та Білорусі / О.І. Барановський // Вісник Національного банку України. – 2007. – № 9. – С.12–20.
3. Дзюблук О.В. Іноземний капітал у банківській системі України: вплив на розвиток валютного ринку та діяльність банків / О.В. Дзюблук, О.І. Владимир // Вісник Національного банку України. – 2014. – №4. – С. 27–33.
4. Ігнатенко, М.В. Оцінка впливу іноземного капіталу на функціонування банківської системи України / М. В. Ігнатенко // Вісник Української академії банківської справи. – 2009. – № 2. – С. 88–92.
5. Міщенко В. Роль іноземного капіталу в банківському секторі країни / В. Міщенко, Р. Набок // Вісник Національного банку України. – 2005. – №10. – С. 38–44.
6. Моисеев С.Р. Контрициклическое регулирование: динамические резервы и резервный капитал / С.Р. Моисеев // Банковское дело. – 2009. – №10. – С. 12–20.
7. Росинский А. Иностранные банки в Украине: 15 лет истории / А. Росинский // Финансовые риски. – 2008. – № 1. – С. 44–49.
8. Коптюх О. Ризики сучасної грошової системи та перспективи її розвитку / О. Коптюх // Вісник Національного банку України. – 2008. – №9. – С. 16–19.
9. Про Національний банк України [Електронний ресурс] : закон України від 20.05.1999, №679–Х / Офіційний сайт ВР України. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>. – Назва з домашньої сторінки Інтернету.
10. Береславська О. Курсоутворення гривні в контексті змін у світовій валютній системі / О. Береславська // Вісник Національного банку України. – 2014. – №3. – С. 10–16.
11. Дані фінансової звітності банків України на 01.01.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua>.
12. Офіційне інтернет-представництво Національного банку України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>.
13. Lewis, Steven. Time for bold action: Global banking outlook 2013 // Ernst & Young Report – 2012. – 40 p.
14. Коваленко В.В. Достатність капіталу банківської системи в умовах циклічного розвитку економіки / В.В. Коваленко, Д.С. Гайдукович // Стратегічні пріоритети. – 2014. – № 1. – С. 48–57.



## References

1. Balanuca, Aleksandr. "Problems and ways of development of the state and non-state guaranteeing of foreign investments in Ukraine". Forming of market relations in Ukraine 9 (2008): 65-70. Print.
2. Baranjvskiy, Aleksandr. "Foreign capital on the markets of bank services of Ukraine, Russia and Belarus". Announcer of the National bank of Ukraine 9 (2007):12-20. Print.
3. Dzyublyuk, Aleksandr and Vladymyr Olha. "Foreign capital in the banking system of Ukraine : influence on currency market development and activity of banks." Announcer of the National bank of Ukraine 4 (2014): 27–33. Print.
4. Ignatenko, Nikolay. "Estimation of influence of foreign capital on functioning of the banking system of Ukraine." Announcer of the Ukrainian academy of banking 2 (2009): 88–92. Print.
5. Michenko, Vladimir. "Role of foreign capital in the bank sector of country." Announcer of the National bank of Ukraine10 (2005): 38–44. Print.
6. Moiseev, Sergey. "Kontrciklin adjusting: dynamic backlogs and operating surplus." Banking 10 (2009): 12–20. Print.
7. Rosinskiy, Andrey "Foreign to banks in Ukraine: an of 15 flow of history." Financial hyphens 1 (2008): 44–49. Print.
8. Koptuh, Elena. "Risks of the modern money system and prospect of her development." Announcer of the National bank of Ukraine 9 (2008):16–19. Print.
9. About the National bank of Ukraine. Low of Ukraine. Web. < <http://www.rada.gov.ua>>.
10. Bereslavskay, Elena. "Course formation of of hryvnya in the context of changes in the world currency system." Announcer of the National of bank of Ukraine 3 (2014):10–16. Print.
11. Data of the financial reporting banks of Ukraine on 1 January 2015. Web. < <http://www.bank.gov.ua>>.
12. Official representative internet-office of the National bank of Ukraine. Web. < <http://www.bank.gov.ua>>.
13. Lewis, Steven. "Time for bold action: Global banking outlook 2013." Ernst & Young Report (2012): 40. Print.
14. Kovalenko, Viktoriya. "Sufficientness of capital of the banking system in the conditions of cyclic development of economy." Strategic priorities 1 (2014): 48–57. Print.

### Рецензент:

**Баланюк І.Ф.** – д.е.н., професор, зав. кафедри обліку і аудиту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника».

**УДК 336.71**

**ББК 65.26**

**Мацук З.А.**

## **ВПЛИВ БАНКІВСЬКИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОСЛУГ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ**

Івано-Франківський національний  
технічний університет нафти і газу,  
Міністерство освіти і науки України,  
кафедра фінансів,  
76000, м. Івано-Франківськ,  
вул. Карпатська, 20,  
тел.: 0342 504574,  
e-mail: [fin@nung.edu.ua](mailto:fin@nung.edu.ua)

**Анотація.** У статті розглянуто роль банківських послуг у контексті реалізації їх інвестиційної діяльності, що є основою ефективного економічного розвитку країни. Зображено залежність між банківською системою та розвитком економіки. Доведено, що найважливіша роль банку як інвестора економіки наразі не одержала належного розвитку – обсяг кредитно-інвестиційних ресурсів, що направляється в економіку є незначним та не забезпечує економічне зростання. Безумовно, недосконалий розвиток банківського сектору стримує інвестиційний процес. Вважаємо, що за даних умов необхідна активна економічна політика держави щодо